

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 35/12
Λουξεμβούργο, 29 Μαρτίου 2012

Αποφάσεις στις υποθέσεις C-504/09 P Επιτροπή κατά Πολωνίας
και C-505/09 P Επιτροπή κατά Εσθονίας

Το Δικαστήριο επιβεβαιώνει ότι η Επιτροπή ενήργησε καθ' υπέρβαση των αρμοδιοτήτων της επιβάλλοντας ανώτατο όριο δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου στην Πολωνία και στην Εσθονία

Επιβάλλεται, επομένως, η απόρριψη των αιτήσεων αναιρέσεως που άσκησε η Επιτροπή κατά των αποφάσεων του Πρωτοδικείου, με τις οποίες ακυρώθηκαν οι σχετικές αποφάσεις της

Η οδηγία του 2003¹ καθιέρωσε σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας ώστε να μειώσει την επίδραση των εκπομπών αυτών στο κλίμα. Η οδηγία προέβλεπε ότι, για κάθε πενταετή περίοδο, κάθε κράτος μέλος κατάρτιζε εθνικό σχέδιο κατανομής (ΕΣΚ) καθορίζοντας τη συνολική ποσότητα των εκπομπών την οποία σκόπευε να κατανείμει για την περίοδο αυτή και τον τρόπο κατανομής. Τα σχέδια αυτά έπρεπε να βασίζονται σε αντικειμενικά και διαφανή κριτήρια, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που απαριθμούνται στην οδηγία, λαμβανομένων δεόντως υπόψη των τυχόν παρατηρήσεων του κοινού. Έπρεπε να δημοσιεύονται και κοινοποιούνται στην Επιτροπή και στα άλλα κράτη μέλη. Σε περίπτωση μη συμβατότητας με τα κριτήρια της οδηγίας, η Επιτροπή μπορούσε να απορρίψει το ΕΣΚ ή οποιαδήποτε πτυχή του. Το κράτος μέλος μπορούσε να λάβει απόφαση σχετικά με τη συνολική ποσότητα των δικαιωμάτων που θα κατένειμε για την εν λόγω περίοδο και να αρχίσει τη διαδικασία κατανομής των δικαιωμάτων αυτών στον φορέα εκμετάλλευσης κάθε εγκαταστάσεως, μόνον αν οι προτεινόμενες τροποποιήσεις γίνονταν αποδεκτές από την Επιτροπή.

Το 2006, η Πολωνία και η Εσθονία κοινοποίησαν στην Επιτροπή τα ΕΣΚ τους για την περίοδο από 2008 έως 2012. Με δύο αποφάσεις του 2007, η Επιτροπή διαπίστωσε τη μη συμβατότητα των ΕΣΚ αυτών με σειρά κριτηρίων της οδηγίας και αποφάσισε ότι έπρεπε να μειώσει, αντιστοίχως, κατά 26,7 %² και 47,8 %³, τις ετήσιες συνολικές ποσότητες των δικαιωμάτων εκπομπής σε σχέση με εκείνες που τα δύο αυτά κράτη μέλη είχαν προτείνει να εκπέμπουν.

Στη συνέχεια, αφενός, η Πολωνία, υποστηριζόμενη από την Ουγγαρία, τη Λιθουανία και τη Σλοβακία και, αφετέρου, η Εσθονία, υποστηριζόμενη από τη Λιθουανία και τη Σλοβακία, άσκησαν προσφυγές ακυρώσεως κατά της αποφάσεως της Επιτροπής που της αφορούσε, η δε Επιτροπή υποστηρίχθηκε από το Ηνωμένο Βασίλειο.

Με τις αποφάσεις του της 23ης Σεπτεμβρίου 2009, το Πρωτοδικείο ακύρωσε τις προσβαλλόμενες αποφάσεις⁴. Το Πρωτοδικείο έκρινε ότι εκδίδοντας τις αποφάσεις αυτές, η Επιτροπή ενήργησε καθ' υπέρβαση των αρμοδιοτήτων της. Διαπίστωσε, επίσης, ότι η Επιτροπή, με την απόφαση την οποία απηύθυνε στην Πολωνία, είχε αθετήσει την υποχρέωση αιτιολογήσεως, ενώ, με την απόφαση που αφορούσε την Εσθονία, είχε προσβάλει την αρχή της χρηστής διοικήσεως.

¹ Οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2003, L 275, σ. 32), όπως αυτή τροποποιήθηκε με την οδηγία 2004/101/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2004 (ΕΕ 2004, L 338, σ. 18).

² Από 284,648332 εκατομμύρια τόνους ισοδύναμου διοξειδίου του άνθρακα (MteCO₂) σε 208,515395 MteCO₂ κατ' έτος.

³ Από 24,375045 εκατομμύρια τόνους ισοδύναμου διοξειδίου του άνθρακα (MteCO₂) σε 12,717058 MteCO₂ κατ' έτος.

⁴ Υποθέσεις [T-183/07](#), Πολωνία κατά Επιτροπής και [T-263/07](#), Εσθονία κατά Επιτροπής (βλ. επίσης [ΑΤ αριθ. 76/09](#)).

Η Επιτροπή άσκησε τις παρούσες αιτήσεις αναιρέσεως ενώπιον του Δικαστηρίου για την αναίρεση των αποφάσεων αυτών⁵.

Με τις αποφάσεις του που εκδόθηκαν σήμερα, το Δικαστήριο απορρίπτει τα επιχειρήματα που προέβαλε η Επιτροπή προς στήριξη των αιτήσεων της αναιρέσεως.

Το Δικαστήριο επισημαίνει ότι η οδηγία δεν προβλέπει μέθοδο καταρτίσεως των ΕΣΚ και καθορισμού της συνολικής ποσότητας των προς κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου. Αντιθέτως, προβλέπει ρητώς ότι τα κράτη μέλη οφείλουν να καθορίζουν τη συνολική ποσότητα των προς κατανομή δικαιωμάτων λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων, την εθνική πολιτική ενέργειας και το εθνικό πρόγραμμα για τις κλιματικές μεταβολές.

Επομένως, τα κράτη μέλη διαθέτουν ορισμένη διακριτική ευχέρεια ως προς τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη και, συνακόλουθα, ως προς την επιλογή των μέτρων, τα οποία κρίνουν ως πλέον κατάλληλα για την επίτευξη του επιδιωκόμενου με την εν λόγω οδηγία σκοπού.

Το Δικαστήριο τονίζει ότι οι ενδεχόμενες διαφορές σε σχέση με τα δεδομένα και τις μεθόδους αξιολογήσεως που περιλαμβάνουν τα κράτη μέλη στα ΕΣΚ απηχούν το περιθώριο ελιγμών τους το οποίο η Επιτροπή υποχρεούται να σέβεται στο πλαίσιο του ασκούμενου από την ίδια ελέγχου συμμορφώσεως.

Η Επιτροπή, από την πλευρά της, μπορεί να διασφαλίζει καταλλήλως την ίση μεταχείριση των κρατών μελών, εξετάζοντας τα υποβαλλόμενα από κάθε κράτος μέλος σχέδια με τον ίδιο βαθμό επιμέλειας.

Επίσης, το Δικαστήριο απορρίπτει το προβληθέν από την Επιτροπή επιχείρημα ότι, προς το συμφέρον της οικονομίας της διαδικασίας, έπρεπε να της αναγνωριστεί η εξουσία να καθορίζει το ανώτατο όριο των προς κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου. Πράγματι, η άποψη ότι η Επιτροπή μπορεί να καθορίζει αυτό το ανώτατο όριο θα είχε ως αποτέλεσμα την απονομή στο θεσμικό αυτό όργανο εξουσιών στερούμενων παντελώς νομικής βάσεως. Υπό το πρίσμα αυτό, τονίζει, πάντως, ότι η Επιτροπή δεν υπερβαίνει τις αρμοδιότητές της όταν εξαγγέλει, στο διατακτικό αποφάσεως περί απορρίψεως ενός σχεδίου, χωρίς να καθορίζει δεσμευτικώς το ανώτατο όριο των εκπομπών αυτών, ότι δεν θα απορρίψει τις επί του σχεδίου αυτού τροποποιήσεις εφόσον θα συμμορφώνονται προς τις προτάσεις και συστάσεις της απορριπτικής αποφάσεως. Μία διαδικασία αυτού του είδους είναι σύμφωνη προς την αρχή της ειλικρινούς συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής, ενώ ανταποκρίνεται περαιτέρω και στους σκοπούς της οικονομίας της διαδικασίας.

Εξάλλου, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι ο νομοθέτης της Ένωσης, μόνος αρμόδιος να επιφέρει τροποποιήσεις στην οδηγία, έκρινε αναγκαίο να τροποποιήσει τις διατάξεις αυτής⁶. Οι τροποποιήσεις αυτές προβλέπουν τη θέση σε εφαρμογή ενός περισσότερο εναρμονισμένου συστήματος ούτως ώστε να αξιοποιούνται καλύτερα τα οφέλη της εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής, να αποφεύγονται οι στρεβλώσεις στην εσωτερική αγορά και να διευκολύνεται η διασύνδεση των συστημάτων εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής.

Τέλος, στο μέτρο που οι προσβληθείσες από την Πολωνία και την Εσθονία διατάξεις δεν μπορούσαν να αποσπασθούν από τις λοιπές διατάξεις αυτών των προσβαλλόμενων αποφάσεων,

⁵ Εν αναμονή της εκδόσεως των αποφάσεων του Δικαστηρίου στις παρούσες υποθέσεις, ανεστάλη η διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου σε τέσσερις άλλες υποθέσεις οι οποίες αφορούσαν τα ΕΣΚ των ακόλουθων κρατών μελών: [T-194/07](#) Τσεχική Δημοκρατία κατά Επιτροπής, [T-221/07](#) Ουγγαρία κατά Επιτροπής, [T-483/07](#) και [T-484/07](#) Ρουμανία κατά Επιτροπής.

⁶ Η οδηγία 2009/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, για τροποποίηση της οδηγίας 2003/87/ΕΚ με στόχο τη βελτίωση και την επέκταση του συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου της Κοινότητας (ΕΕ L 140, σ. 63) προβλέπει την εφαρμογή ενός νέου συστήματος κατά το οποίο η ποσότητα των ετησίως εκχωρητέων δικαιωμάτων για το σύνολο της Ένωσης αρχής γενομένης από το 2013 μειώνεται, από το μέσον της περιόδου 2008-2012, κατά γραμμικό συντελεστή 1,74 % σε σύγκριση με τη μέση ετήσια συνολική ποσότητα των δικαιωμάτων που εκχωρούν τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις αποφάσεις της Επιτροπής σχετικά με τα ΕΣΚ τους για την περίοδο 2008-2012.

το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι ορθώς το Πρωτοδικείο ακύρωσε τις εν λόγω αποφάσεις στο σύνολό τους.

ΥΠΕΝΘΥΜΙΣΗ: Το Δικαστήριο μπορεί να επιληφθεί αιτήσεως αναιρέσεως, η οποία περιορίζεται σε νομικά ζητήματα, κατά αποφάσεως ή διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου. Καταρχήν, η άσκηση αναιρέσεως δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα. Εάν είναι παραδεκτή και βάσιμη, το Δικαστήριο αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου. Στην περίπτωση που η υπόθεση είναι ώριμη προς εκδίκαση, το Δικαστήριο μπορεί να αποφανθεί το ίδιο οριστικά επί της διαφοράς. Σε αντίθετη περίπτωση, αναπέμπει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, το οποίο δεσμεύεται από την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο στο πλαίσιο της αιτήσεως αναιρέσεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582